

Las Vegas- show voor geperver- teerden

Jim Thirlwell van Foetus: de scherpe randjes zijn bijgeschaafd. (Foto Goedefroit Music)

Moord, seks, de apocalyps. Voor minder kwam Jim Thirlwell, het brein achter Foetus, vroeger de deur niet uit. Afgelopen vrijdag, in de Brusselse VK, klonken zijn songs nog steeds oerendhard en krachtig, maar de scherpe randjes waren bijgeschaafd. En dat was toch wat anders dan we van de duivelse ceremoniemeester verwacht hadden.

Het gebeurt wel vaker dat rockartiesten hun eigen myte overleven, maar zelden komen ze er zonder kleerscheuren vanaf. In '84 zorgde Jim Thirlwell met *Scraping Foetus Off The Wheel* voor een even controversiële als onvergetelijke plaat, de laatste jaren stond zijn carrière evenwel op een laag pitje. De vorig jaar verschenen *Gash* was pas zijn eerste Foetus-plaat sinds '88, tenminste als we de live-cd *Male* bui-

ten beschouwing laten. Niettemin maakte de Australische Newyorker in veertien jaar een bovennatuurlijk hoog aantal platen onder zo maar even negentien pseudoniemen. Als ook zijn werk als producer en remixer in rekening wordt gebracht, komt men aan zowat honderd platen waaraan zijn naam verbonden is. Zonder Foetus hadden Ministry, Nine Inch Nails, Pitch Shifter, Cop Shoot Cop en The Young Gods wellicht nooit bestaan. Het mag dan ook droevig heten dat Jim Thirlwell tegenwoordig in kleinere zalen optreedt dan de bands die hun soufïd van hem geleend hebben.

Daar staat echter tegenover dat Foetus zijn beste tijd wel gehad heeft en ook in de VK had de band soms moeite om de waanzinnige geluidsstorm van weleer op te wekken. Sporadisch lukte het, zoals in 'Verklemt' en 'Mortgage', waarin Thirlwell optrad als een duivelse ceremoniemeester. Tijdens de twaalf jaar oude songs 'Hot Horse' en 'Clothes Hoist' leek de beruchte hellehond echter braaf zijn oude kunstjes nog eens op te voeren. Waanzin en agressie maakten plaats voor clowneske overdrijving. De Foetus-man zag er trouwens uit als een overstuurse Rod Stewart op een uit de hand gelopen galabal. Het concert had nog het meest weg van een soort Las Vegas-show voor geperverteerden. In 'I'll Wait For You In Poland, Baby', naar eigen zeggen zijn enige love-song, plaats- te Thirlwell de oorlogsonderhandelingen tussen Hitler en Stalin in de kontekst van een liefdesrelatie tussen een jongen en een meisje. In de Beatles-cover 'I Am The Walrus' legde hij een bekertje met salpeterzuur tussen het muzikale speelgoed van The Fab Four. Of de wereld ziek is dan wel hijzelf, laat de avantgardist graag in het midden. Maar de cynische toon in zijn versie van '(I Wanna Be) Elected', de verkiezingsrocker van Alice Cooper, was hopelijk voor iedereen herkenbaar. Met een stel gierende gitaren, donderdrums en akelige geluidssamples wist Foetus een geladen sfeer te creëren. Echt onder de indruk geraakten we echter niet, de knikkende knieën en de krop in de keel bleven uit. Niks geen post-apocalyptische visioenen dus. Gewoon wachten tot het optreden was en dan weer naar huis.